

Onze nachtwake eindigde met de stamboom van Jezus. Ze toont de verworteling van de Zoon van God in de geschiedenis van de mensheid. Hij is een mens zoals wij, maar Hij is ook de Zoon van God. Hij is de God-met-ons.

Maar kunnen wij wel Kerstmis vieren? Waar is het Kind te vinden? In deze verwarde tijd? In deze gewelddadige wereld? Als God zich werkelijk ons lot zou aantrekken zou er toch al lang een einde zijn gekomen aan het lijden van mensen?!

De commercie maakt van Kerst een feest van romantische nostalgie. De liturgie van Kerstmis plaatst ons juist in de harde werkelijkheid van brutaal geweld en meedogenloos egoïsme. In zo'n wereld gingen ook Maria en Jozef hun weg. In die wereld kwam het Kind Jezus eens, en Hij komt nog steeds.

Onze wereld heeft meer dan ooit nood aan de geboorte van Christus. Nood aan de vrede die Hij brengt. Daarvan zijn wij als christenen de dragers, daartoe geroepen en gezonden krachtens ons doopsel.

Van harte wens ik u allen een zalig Kerstfeest!

Br. Henry Vesseur

Preek:

Kunnen wij wel Kerstmis vieren? Zo vroeg ik mij af aan het begin van deze viering, gelet op alles wat zich in onze wereld voltrekt aan brutaal geweld, vijandschap en egoïsme. Welnu zojuist kwam het antwoord: *“Dit zal voor u een teken zijn: u zult het pasgeboren kind vinden in doeken gewikkeld en liggend in een kribbe.”* De herders kregen dit te horen van de Engel die hun de vreugdevolle boodschap van de geboorte van Jezus bracht. Ze geldt ook voor ons.

Die vreugde om de geboorte van Jezus liet echter nog wel even op zich wachten. De herders waren aanvankelijk *“door grote vrees bevangen”*, zodat de Engel hun eerst gerust moest stellen. *“Vreest niet”* waren zijn eerste woorden. En daarmee komt dit Kerstverhaal ook weer dicht bij onze eigen werkelijkheid. De herders waren weliswaar bevreesd omwille van de overweldigende verschijnselen die zij meemaakten. Maar ze hadden ook tijd nodig om te onderscheiden door welke vrees ze nu eigenlijk bevangen werden, daar in het open veld gedurende de nacht.

Van de schrik bekomen gingen zij naar Betlehem en vonden het kind, zoals voorzeggd, in doeken gewikkeld en liggend in een kribbe. In een voederbak voor de dieren, *“omdat er voor hen geen plaats was in de herberg.”* Een dakloos gezin dus dat bovendien niet van daar was, maar *“van Galilea, uit de stad Nazaret,”* en dat *“naar Judea: naar de stad van David, Betlehem”* was gereisd om zich daar te laten registreren. Vreemdelingen dus en toch thuis.

Deze plaatsbepaling is niet zonder reden. Evenmin als het tijdstip. Want de vermelding dat dit alles zich afspeelde in *“de dagen van keizer Augustus, eer Quirinius landvoogd van Syrië was”* wil ook zeggen dat de geboorte van de Zoon van God plaatsvond in de politieke wereld van het Romeinse Rijk van die tijd. En Lucas, de evangelist die dit alles beschrijft, wil ons tussen de regels door laten weten dat het niet de aardse keizer is die de vrede geeft – ook al pretendeert Augustus dit- maar dat Jezus degene is die de ware vrede schenkt.

Het is het arme Kind, geboren in een stal, in een uithoek van Palestina, dat heil en redding brengt voor de hele wereld. Met de geboorte van dit Kind heeft God definitief en beslissend in de geschiedenis ingegrepen. De vrede die Hij brengt heeft historische en politieke impact.

De geboorte van Christus is dus een feit. De oorspronkelijke boodschap van de Engel aan de herders heeft zojuist ook in onze oren geklonken: *“Heden is u een Redder geboren, Christus de Heer, in de stad van David”*. In een onherbergzame wereld als de onze, midden in de nacht, letterlijk en figuurlijk, is Christus opnieuw geboren. Zijn komst is ook nu te lokaliseren. In onze politieke werkelijkheid, waar zoveel zelfbenoemde vredevorsten opstaan die niet kunnen bieden wat ze beloven. Maria en Jozef gehoorzamen het bevel van de keizer, maar in de stilte van de nacht is er die geweldloze revolutie van de Godsvrede die in de geboorte van Christus doorbreekt. Zo leven wij in een geteisterde wereld, onderworpen aan soms wrede machthebbers, die we zelf hebben gekozen, en vieren in deze stille nacht de grote omwenteling die het Kind van Betlehem in gang heeft gezet.

Christus' geboorte is vandaag, nú, en hier, en voor ons. Dat is om stil van te worden. Meer nog: het is overweldigend als je dit tot je door laat dringen. Wij zouden ook door grote vrees bevangen moeten worden in het besef van de grootsheid van dit geheim. De apostel Paulus zei het in de tweede lezing zo: *“De genade van God, bron van heil voor alle mensen, is op aarde verschenen.”* En elders schrijft hij: *“De goedheid en mensenliefde van God onze Heiland is op aarde verschenen en Hij heeft ons gered.”* (Tit. 3, 4-7).

De geboorte van Christus is het grote licht waarvan de profeet Jesaja voorspelde dat het de donkerheid van onze wereld zou verlichten. De herders bij Betlehem werden midden in de nacht omstraald door de glorie van de Heer. En wij vieren midden in onze nacht de komst van Christus door te lezen uit de heilige Schriften en samen de Eucharistie te vieren. De woorden van de blijde boodschap verlichten onze innerlijke duisternis. En de aardse gaven van brood en wijn worden door de kracht van de Heilige Geest tot het Lichaam en Bloed van Christus. Zoals Hij eens in de schoot van Maria het menselijke lichaam aannam, zo wordt

Christus in deze Eucharistie opnieuw geboren doordat Hij zelf van brood en wijn zegt: Dit is mijn Lichaam, dit is mijn Bloed.

Maar daarmee houdt het mysterie van de menswording niet op. Sterker nog: hiermee begint het pas. Want doordat wij aan Woord en Sacrament communiceren neemt Christus zelf bezit van ons hart, van ons verstand, van ons geheugen, van onze wil, ja zelfs van ons lichaam. Hij zelf bewerkt in ons die geweldloze revolutie van de liefde en de vrede. Wij vieren deze nacht Kerstmis opdat Christus in ons opnieuw geboren kan worden. Ook heden wil God in onze geschiedenis binnentreden. En Hij doet dit ook vandaag nog in de afgelegen oorden van schijnbare Godverlatenheid, in de armoede van onze menselijke gebrokenheid, in de onherbergzaamheid van de liefdeloosheid. *“Dit zal voor u het teken zijn: u zult het pasgeboren kind vinden .”*

Nog altijd overtreft Christus alle wereldse redders en is zijn vrede van alle tijden. De Kerk verkondigt tot op vandaag de blijde boodschap van de Engelen die niemand tot zwijgen heeft kunnen brengen. *Heden is u een redder geboren.* Alleen zijn wij nu de herders die als Christus-dragers in deze wereld worden uitgezonden om het goede nieuws te verkondigen.

Wij zijn hier samen in de stilte, in het buitengebied van de Slangenburger, even ver weg van het rumoer en gedoe van de samenleving. Maar we kunnen en mogen niet wegkijken van de verantwoordelijkheid die wij dragen als christenen. In ieder van ons wordt Christus deze nacht opnieuw geboren. Wij vinden Hem in elkaar. Wij zijn voor elkaar de kribbe van Betlehem. En die werkelijkheid dragen we met ons mee naar huis, naar onze familie, naar onze buurt, naar onze werkplekken. Hij is als het ginst dat heel het deeg doordeseemt. Zo zal Kerstmis ook nu zijn uitwerking niet missen. De stille revolutie van de geboorte van Christus is nog lang niet ten einde. De wereld wacht op Hem. De menselijke samenleving wacht op ons in wie Hij opnieuw vlees en bloed is geworden. *“Ik verkondig u een vreugdevolle boodschap die bestemd is voor heel het volk. Heden is u een Redder geboren, Christus de Heer.”* Amen.